

om Unsfeligheden af, at de saakaldte separate Fonds ophæves, og at deres Midler gaa ind i Statskassen under Styrelsen for Statens øvrige Aktiver, selvfølgelig med Forbehold af, at de, der have privat Oprindelse, holdes sondrede for sig. Det er en Selvsølge, at Regjeringen bestf kan tage en saadan Omordning i sin Haand og foretage de i saa Henseende fornødne forberedende Skridt. Skulde det vise sig, at man enten ikke kunde formaa den nuværende Regjering dertil, eller kommende Regjeringer i en nær Fremtid ikke ville gaa den Vej, da formener Flertallet, at Folke-thinget vil forfølge til beleiligt Tid at faae disse Forholds Ordning forberedt ved Nedsættelse af en parlamentarisk Kommission. Denne parlamentariske Kommission maatte da efter Flertallets Formenting ikke blot have den Opgave at undersøge disse Midlers Oprindelse; men ogsaa deres hensigtsmæssigste Anvendelse. — I Betænkningens Nr. 78 — jeg tillader mig nemlig først at omtale enkelte af de Poster i Betænkningen, hvortil der ikke er knyttet Vædringsforslag — vil man finde en Skrivelse fra den meget ærede Kirke- og Undervisningsminister til Udvalget i Anledning af en Forespørgsel, som Udvalget har rettet til Ministeren. Der var kommet til Udvalgets Kundskab, eller rettere, man havde Formodning om, efter hvad der offentlig var fremsat, at der af Roskilde Domkirkes Midler var tilstaaet Domprovt Gudet et Lønningstillæg. I den Henseende giver Skrivelsen al omhyggelig og fornøden Oplysning, men en Oplysning, som, undtagen ved sin Udsærlighed og Omstændelighed i Øvrigt, ikke har tiltalt Udvalget. Sagen er den, at der, som det ses af Skrivelsen, hvilede en større Pension paa Embedet, saa at den tiloversblivende Del af Embedet, som tilfaldt Provsten, kun, naar Kornpriserne vare høje, kunde naae et Beløb af ca. 2,000 Rd., og da Stiftsøvrigheden mente, at dette, naar Hensyn toges saavel til Provstens personlige Kvalifikation som ogsaa til selve Embedsstillings Beskaffenhed, vilde være for Lidet, saa foreslog man, at give ham en Bevilling af Kirkens Midler, og da der ikke saanedes Præcedenter for en saadan Anvendelse af velhavende Kirkers Midler, trøede Regjeringen at kunne gaa ind paa denne Indstilling, og den foreslog saaledes, at et Tilskud af 2,000 Rd. aarlig til vedkommende Embedsmand — altsaa en Fordobling af hans Embedsindtægter — skulde udredes, saa længe der paahvilede Embedet den navnte Pension. Nu er det imidlertid saaledes, at det er gaaet den vedkommende Embedsmand ganske paa samme Maade som alle andre Embedsmænd, der søge et Embede, hoorpaa der hviler Pension. De kunne beregne, hvad de ville have at leve af, og de kunne altsaa ogsaa beregne, hvorvidt det vil være rigtigt for dem at gaa fra det Embede, som de have. Det er et

leve noget længere end beregnet, og saa længe som et saadant System skal bibeholdes — vi ønske at komme bort derfra — gaar det i dette Tilfælde med Embedsmændene, som det gaar med en Mand, der kjøber en Gaard med Aftegt. Den vedkommende Provst er altsaa fultillet ganske saaledes som saa mange andre Præster, der have Pension paa deres Embeder, ere stillede; der er ikke taget Noget fra ham, og han har altsaa kun for saavidt foreregnet sig, som Pensionisten lever noget længere, end han har troet. Dette er altsaa ikke paa nogen Maade et enestaaende Tilfælde, og med al Afgtelse for Domprovstens Dygtighed og for hans Embedsstillings Vigtighed, turde det dog være, at det i den Henseende slet ikke hører til det Ualmindelige, at Geistlige med de samme personlige Kvalifikationer foregne sig med Hensyn til deres Embeder. I det Tilfælde altsaa, at han skulde have et Tilskud til sin Embedslønning, maatte det egentlig føre til, at man for at være retfærdig, ogsaa maatte tilstaa Andre i lignende Stillinger, der havde foreregnet sig med Hensyn til Pensionistens Levetid Embedstillæg. Seg skal ikke sige Noget om eller imod dette, det ligger ikke for nu. Naar et saadant Lønningstilskud bliver søgt, maatte det paa ordinær Maade bevilges af Rigsdagen; men det er dog vist utvivlsomt, at det egentlig ikke kan siges at have Lovhjemmel eller i og for sig at være begrundet, naar man, som det her er Tilfældet, søger det bortgivet af Midler, der ingenlunde ere henlagte til dette Brug, selv om der i saa Henseende ikke saanedes Præcedenter fra tidligere Tid. At dette Tilskud nu er opført, er en ven Tilfældighed, idet det beror paa, at Pensionisten imidlertid er gaaet bort; det Tilfælde har alligevel eksisteret, at der er tilstaaet en Embedsmand et Tilskud af de offentlige Midler, uden at man har søgt Bevilling derpaa. Derom er det, at Udvalget har udtalt, at man i ingen Henseende kunde billigte en saadan Anvendelse af Kirkens Midler, og de 9 Medlemmer af Udvalget, der ere nævnte under Nr. 73 i Betænkningen, have derhos tilføjet, at de formene, at dette Exempel yderligere forklarede Unsfeligheden af, at disse under Statens Overbestyrelse staaende Kirkemidler inddrages under den bevilgende Myndigheds Hensyn, saaledes at de opføres paa Finantsloven, og deres Anvendelse der bliver bevilget og senere undergives Statsrevisionens Underfølgelse. Det er forhaabentlig at vente, at man i en nærmere Fremtid vil komme til den Ordning, som vistnok i enhver Henseende maas anses som den bedste, thi det kan være muligt, at naar Stiftsøvrigheden, som er den egentlige Forvalter af disse Midler under Ministerens Overtilsyn, har foreslaaet en saadan Anvendelse af dem, der da foreligger lignende andre Anvendelser, som ingenlunde kunne siges at være i og for sig hensigtsmæssige, og som heller ikke kunne finde Sted uden Krænkelse af de Fundatser, der ere givne for disse Midler. — Under Nr.